

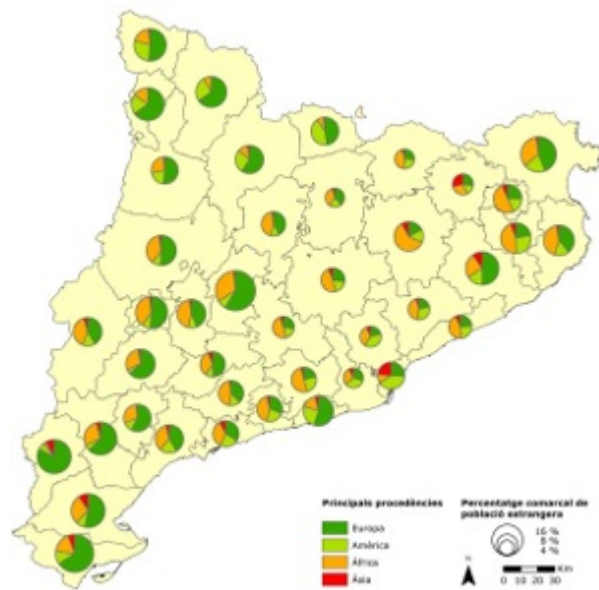
3 de juliol de 2013

Translate [<http://translateth.is/>]

La població estrangera es manté a Catalunya, malgrat la crisi econòmica

■ A Lleida el percentatge d'africans és superior al de la resta del país i l'Estat, segons un estudi de la UdL

La població estrangera resident a Catalunya, que es va multiplicar per cinc entre 2000 i 2008, s'ha mantingut força estable fins a l'actualitat malgrat la crisi econòmica i l'atur. Així ho assenyala un estudi de la [Càtedra Repsol de Competitivitat i Desenvolupament Regional](http://www.cdr.udl.cat/ca/catedres.html) [<http://www.cdr.udl.cat/ca/catedres.html>] de la Universitat de Lleida (UdL). Les dades estadístiques contradiuen algunes previsions, ja que tot i la manca de feina els retorns als països d'origen han estat testimonials. Si fa 13 anys els ciutadans d'origen forà representaven un 2,9% dels padrons, ara aquesta xifra ha pujat fins el 15,3% (1.154.477 persones). Tot i això, des del 2010 s'ha registrat una lleugera davallada que la recerca de la UdL atribueix en part a les nacionalitzacions.

/export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/c
Població estrangera per procedències (2012)

[+] AMPLIAR

A nivell de **nacionalitats**, les dades analitzades mostren algunes diferències amb les del conjunt d'Espanya. Els marroquins són el primer contingent d'estrangers a Catalunya, on representen el 20,4% dels estrangers (14% a l'Estat). El segon grup són els romanesos, amb el 9% (primer grup a Espanya, amb un 15,7%). El tercer grup estranger amb més presència a l'Estat són els ciutadans del Regne Unit (7%); un col·lectiu que pràcticament no resideix a Catalunya. A la inversa, el territori català concentra el 76% dels gambians residents a Espanya, el 57% dels pakistanesos, el 53% dels indis i el 50% dels hondurenys.

L'estudi de la Càtedra Repsol també revela que la **distribució** de la població estrangera segons la seua procedència mostra diferències importants per comarques. El Barcelonès, el Baix Llobregat i el Vallès Occidental són les úniques comarques on els llatinoamericans són majoria. A la resta de Catalunya, ho són els ciutadans d'origen africà i europeu. Els africans tenen major presència en les comarques més poblades com el Gironès (9,2%), el Baix Empordà (9,1%) i Osona (8,5%). En canvi, els europeus es concentren a les menys poblades: Segarra (15,7%), Montsià (14,2%), Alt Empordà (12,4%) Terra Alta (11,4%) i Baix Ebre (11,3%).

A **nivell municipal**, Guissona (Segarra) té la major presència d'estrangers de tot Catalunya, un 50,6% de la població segons les dades del 2012, que són les darreres disponibles a l'Idescat. La segueixen Castelló d'Empúries (Alt Empordà), amb 50,1%, i Salt (Gironès), amb un 42,5%. Només hi ha 13 municipis sense estrangers en el padró, tots ells de menys de 300 habitants. Set són a Barcelona: Sant Julià de Cerdanyola (Berguedà), Santa

Cecília de Voltregà (Osona), Castellar del Riu (Berguedà), Montclar (Berguedà), Sant Agustí de Lluçanès (Osona), Gisclareny (Berguedà), Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà). Cinc, a Lleida: Llobera (Solsonès), Castellar de la Ribera (Solsonès), Fullela (Garrigues), Montornès de Segarra (Segarra), Tiurana (Noguera). I un, a Tarragona: Savallà del Comtat (Conca de Barberà).

■ Les especificitats de la província de Lleida

La distribució de la població estrangera a les comarques de Ponent presenta aspectes únics en el context català i espanyol, segons els autors de l'estudi. Els residents originaris d'Àfrica i Europa representen el 83,9% de la població estrangera. Una xifra clarament superior a la catalana (59,2%) i a l'espanyola (67%). Dos nacionalitats, marroquins i romanesos, sumen pràcticament el 50% dels estrangers de la província (30,4% a Catalunya i 29,8% a l'Estat). Els africans destaquen en capitals de comarca com Cervera, Tàrrega o Solsona. Els experts de la UdL assenyalen que com més petita és l'àrea, les concentracions de determinats grups tendeixen a ser més grans. També s'observa una elevada presència de nacionalitats poc presents a Espanya. Lleida acull l'11% dels egipcis i una xifra similar dels guineans de tot l'Estat.

A les comarques de Ponent els residents originaris d'Àfrica i Europa representen el 83,9% de la població estrangera. Dos nacionalitats, marroquins i romanesos, sumen pràcticament el 50% dels estrangers de la província (30,4% a Catalunya i 29,8% a l'Estat)

En termes generals, l'entorn de l'eix de l'autovia A2 concentra els valors més alts de població immigrada, especialment a Lleida ciutat (29.887 persones censades) i a Mollerussa (4.349). Pel que fa a comarques, la Segarra marca el valor més alt de la província amb el 27% de la població estrangera. La segueixen el Segrià i el Pla d'Urgell, amb valors pròxims al 20%; i l'Urgell, amb el 18,5%. Fora de la plana, només la Val d'Aran té uns valors comparables als anteriors, per influència dels francesos residents. Les comarques amb menys presència de població estrangera són l'Alt Urgell i les Garrigues. La seua presència també és força limitada a la Noguera, el Solsonès i el sud del Pallars.

Analitzant les dades per sexe i edat, la recerca de la Càtedra Repsol de Competitivitat i Desenvolupament Regional també ha detectat algunes estructures singulars. Les diferències més importants es donen entre els procedents dels països africans, on el col·lectiu masculí és clarament majoritari. A tall d'exemple, entre els malians presents a la província hi ha 1.431 homes (85%) i únicament 261 dones (21%). En canvi, els procedents de destins europeus i del Marroc mostren una distribució per sexes similar a la dels nascuts a Catalunya. La diferència principal rau en la manca de població en els grups de població més envellida. Un fet lògic si es pensa que la majoria de les arribades d'estrangers es van produir per feina i que aquests ciutadans encara no han arribat a l'edat de jubilació.

Més informació

Estudi complet: La població estrangera a Catalunya [http://www.cdr.udl.cat/uploads/estudis/Apunts_2_maig2013.pdf]